

Jurisprudentie

Zaak C-260/13

**Sevda Aykul
tegen
Land Baden-Württemberg**

(verzoek van het Verwaltungsgericht Sigmaringen om een prejudiciële beslissing)

„Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2006/126/EG — Onderlinge erkenning van rijbewijzen — Weigering van een lidstaat om de geldigheid te erkennen van een rijbewijs dat door een andere lidstaat is afgegeven aan iemand die onder invloed van verdovende middelen heeft gereden”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 april 2015

1. *Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van het Hof — Identificatie van de relevante elementen van Unierecht — Herformulering van de vragen*

(Art. 267 VWEU)

2. *Vervoer — Wegvervoer — Rijbewijs — Richtlijn 2006/126 — Onderlinge erkenning van rijbewijzen — Weigering van een lidstaat de geldigheid van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs te erkennen wegens een strafbaar feit dat de houder van dit rijbewijs op het grondgebied van de eerste lidstaat heeft gepleegd — Toelaatbaarheid*

(Richtlijn 2006/126 van het Europees Parlement en de Raad, art. 2, lid 1, en 11, lid 4, tweede alinea)

3. *Vervoer — Wegvervoer — Rijbewijs — Richtlijn 2006/126 — Onderlinge erkenning van rijbewijzen — Voorwaarden waaraan moet worden voldaan voor herstel van de rijbevoegdheid na de weigering de geldigheid te erkennen van een rijbewijs dat door een andere lidstaat is afgegeven — Beoordelingsvrijheid van de lidstaten — Grenzen — Eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel — Toetsing door de nationale rechter*

(Richtlijn 2006/126 van het Europees Parlement en de Raad, art. 11, lid 4, tweede alinea)

1. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 42-43)

2. De artikelen 2, lid 1, en 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126 betreffende het rijbewijs moeten aldus worden uitgelegd dat zij er zich niet tegen verzetten dat een lidstaat op het grondgebied waarvan de houder van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs tijdelijk verblijft, weigert de geldigheid van dit rijbewijs te erkennen wegens een strafbaar feit dat de betrokken houder op dit

grondgebied heeft gepleegd nadat voornoemd rijbewijs is afgegeven, en dat volgens de nationale wetgeving van de eerste lidstaat van dien aard is dat het ongeschiktheid tot het besturen van motorvoertuigen meebrengt.

In dit verband levert de mogelijkheid die een lidstaat wordt geboden om de houder van een rijbewijs rijbevoegdheid op zijn grondgebied te ontzeggen, weliswaar een beperking op van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rijbewijzen, maar deze beperking, die het gevaar voor verkeersongelukken vermindert, leidt tot een verbetering van de veiligheid van het wegverkeer, wat in het belang van alle burgers is.

(cf. punten 70-71, dictum 1)

3. De lidstaat die krachtens artikel 11, lid 4, van richtlijn 2006/126 betreffende het rijbewijs weigert de geldigheid van een rijbewijs te erkennen, is bevoegd om de voorwaarden vast te stellen waaraan de houder van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs moet voldoen voor herstel van de rijbevoegdheid op zijn grondgebied. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of de betrokken lidstaat zich door de toepassing van zijn eigen regels in feite niet voor onbepaalde duur verzet tegen de erkenning van het rijbewijs dat door een andere lidstaat is afgegeven. In deze context staat het ook aan die rechter om te verifiëren of de door de wetgeving van de eerste lidstaat opgelegde voorwaarden in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en niet buiten de grenzen treden van wat geschikt en noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het door richtlijn 2006/126 nagestreefde doel, namelijk de veiligheid van het wegverkeer te verbeteren.

(cf. punt 84, dictum 2)